

Za poduk in kratek čas.

O narodnih pripovedkah po malem Štajerju.

+ Temni spomin na svoje nekdanje, če tudi kratke srečne dobe hranimo Slovenci v narodnih pesmih in pripovedkah. V vsakem kraju naše domovine še jih najdemo več ali manj; vse so polne pesniškega duha, globokega mravnostnega pomena in večidel resnega ali celo tožnega zapopadka. Vedno se razširjajoča omika in rastoči napredek med prostim ljudstvom narodno pesem in pripovedko naglo pokončujeta, zato bi radi s pričujočim sestavkom opomnili svoje prijatelje in čitatelje, naj ne pripustijo, da bi jih za zmiraj pokončala, ampak kdor še katero pesem in pripovedko ve, naj jo zapiše in o priliki v Slov. Gosp. ali katerem drugem listu priobči. Ker so naši čitatelji zvečine Slovenci malega ali slovenskega Štajara, opozorjemo posebno na narodne pripovedke „malega Štajara“, ktere bode „Slov. Gosp.“ rad priobčeval.

Najstarejšo in po vsem slovenskem Štajaru znane so basnoslovne pripovedke o morskih deklah, o škrtu, o grmadah, o hudi luknji, o copnicah, o zazidani princezinji, o groznem zmaju (lintvertu), o kači, ki varje zaklad, o bregu iz magneta itd.

Pripovedke krščanskega in zgodovinskega zapopadka, ki so nastale valed resničnih dogodkov, so le v dotičnih krajih bolje znane. K tem spadajo verske pripovedke ali legende o sv. Radegundi pri Mozirju, o prstanu Migliovem v Petrovčah, o zvončku v gozdu pri sv. Barbari v slov. gorici, o potopljenem zvonu v Rušah i. t. d. Zgodovinskega zapopadka so pripovedke o vplemenitju Taharčanov, o Zajcklostru, o gospodu Marnberštem, o babjem klanecu pri Jeruzalemu, o sovražnih bratih Rajhenburških i. t. d.

Tukaj priobčimo pripovedko o bratih Rajhenburških, ki sta se črtila celo življenje in se sovražila še po smrti. V petnajstem stoletju sta v Rajhenburgu prebivala dva brata: eden v grajščini na hribu, drugi v grajščini v trgu. Oba sta bila krepka junaka ter se takrat v gostih turških bojih odlikovala, a drug je bil drugemu za njegovo slavo nevošljiv, zlasti od potlej, ko se enkrat prigodi, da je Juri Turke premagal in v beg podil. Ožbald pa med tem ves plen na bojišču pobral in za se obdržal. Od tistega časa sta brata Juri in Ožbald očitno svoje sovražstvo drug proti drugemu kazala ter si pri vsaki priložnosti kljubovalo. Ko je enkrat brat v gradu naredil svojim prijateljem veliko pojedino, storil je Ožbald spodaj v trgu isto tako. Gostje ne zmeueči se za sovražstvo bratov so bili židane volje na hribu in v trgu. Med tem gre Juri iz sobane na mostovž, da bi videl, kako se imajo spodej v trgu. Ravno takrat pa je tudi Ožbald vstal od mize od blapea poklican, češ zunaj je zopet jastreb, ki že dolgo časa obletava grad, ter z nabito puško stopil

k oknu. Juri, ko to zagleda, misli, da hoče nanj nameriti, zgrabi hitro svojo puško, in ko se oba zagledata oborožena, namerita, sprožita, in v istem trenutku se oba zvalita na tla in izdehneta sovražni duši. Še zdaj stojita oba grada in v cerkvi Rajhenburški se hranite lubanji sovražnih bratov. Zmiraj ste druga od druge proč obrnjeni. Ako ju pa postaviš tako, da se gledate z votlimi očmi, nastane po noči strašno ropotanje in zjutraj sta spet lubanji proč obrnjeni druga od druge, kakor da bi se še po smrti sovražila sovražna brata Rajhenburška.

Smešničar 14. Neko bablje žene dva oslička napajat. Sreča jo nekaj šolarčkov, ki so ravno prišli iz šole, in ti starko pozdravijo: „Dober dan, oslovska mati!“ — Starka jim brž odvrne: „Bog daj tudi Vam, moji ljubi otroci!“

Razne stvari.

(Seidl županil več ne bo) v Kamci, namesto njega so bili 4. aprila izvoljeni narodni Slovenci. G. Hlebič je župan, g. Šnopl prvi in g. Raner drugi svetovalec. Živili! Kamčani so samega veselja, da so Seidla na vse veke vekov rešeni, z možnarji streljali!

(Ormuška posojilnica) bode imela v nedeljo 8. aprila 1877 ob 3. uri popoldne v hramu gospoda Jakoba Žinka svoj občni zbor; vsi društveniki se tega zbora naj gotovo vdeležijo, ker se bode račun polagal o sedanjem ravnanju in sklepal o prigospodarjenem imetku.

V imenu odbora: Dr. J. Geršak.

(„Slovenski Učitelj“ štev. 7), glasilo „Učit. društva za slov. Štajer“, je bil denes zavoljo članka „Izpred porotne sodnije“, predno se je c. kr. pošti oddal po povelju c. kr. okr. glavarja v Mariboru pograbljen. —

(Hvala Bogu.) Glasoviti Matija Vrečko, šolski nadzornik v Gradcu, večkratni nemškutarski agitator in kandidat prestavljen je na Dunaj!

Slov. Narod.

(† Č. g. Plahuta) župnik v Kotljah na Koroškem je umrl.

(Spemembe v lavantinski škofiji). Č. g. Anton Šlander je postal vikar mestne fare v Celju in č. g. Karol Hribovšek, nemški pridigar in katehet mestne šole v Celju. — Umrl je č. g. Ivan Kurnik, župnik pri sv. Petru pri Radgoni, star 59 let. Izpraznjeno faro, ki je do 12. maja razpisana, bo oskrboval ondotni prvi kaplan č. g. Ivan Simonič, prva kaplanija pa ostane začasno izpraznjena.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali č. gg. Kragl 11 fl. (vstn. dopl.), Repič 11 fl. (vstn. dopl.), Vošnjak Lovro 11 fl. — Pokojni družbenik č. g. Jožef Turin je družbi sporočil 50 fl.

Dražbe III. 6. aprila Franc Grašič v Hočah 5130 fl., Peter Capel v Petelinku 1000 fl. 9. apr. Ignac Kure v Konjicah 3190 fl. 11. apr. Franc Kaloh v Gačniku 7771 fl., Maria Heumaier v Ma-

riboru, Štefan Kovačič v Brezjivesi 2892 fl. 13. apr.
Andrej Pall v Gruškemvrhu 1350 fl. 14. apr. Jer-
nej Cafuta 710 fl. v Leskovcu.

Listič uredništva. Dopisi iz Griž za Celjem, od ptuj-
ske gore in iz Koroškega smo odložili do prihodnjic.

Loterijne številke:

V Gradcu 31. marca 1877: 85 68 23 83 78.

Na Dunaju " " 86 71 90 6 34.

Prihodnje srečkanje: 14. aprila 1877.

Najnovejši kurzi na Dunaju.

Papirna renta 64 20 — Srebrna renta 68 20 — Zlata renta
77 40 — Akcije narodne banke 818 — Kreditne akcije 152 —
— Napoleon 9 75 — Ces. kr. cekini 5 72 — Srebro 107 25

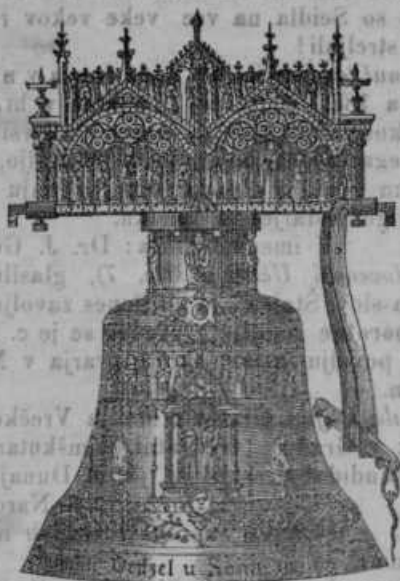
Ces. kralj. izključ. priv.

zvonarna in livarna
gospoda

Janeza Dencel-na in sinov v Mariboru

Livarna, Fabriksgasse Nr. 12 in Badgasse Nr. 9.

Šterbini priznaji za zlate zvonove je privedenih na oglede

zliku posebno izvrstne zvonove iz najcenejše zvonovine v vsakej velikosti s iz nova izumljenimi pre-gibuimi kronami (ki se naj ne jemljejo za navadne debele, lite tečaje) na vsakojaki glas, katerega koli kdo želi, bodi v popolnih, vbranih akordih ali kot spolnilo že obstoječih starih zvonil z jasnim in čistim glasom pod poroštvom; zvonove, ki se s starimi nebi vjemali, vzememo zopet nazaj. Zvonilno spravo priskrbimo iz razne robe, kakoršno pač kdo želi: iz kovanega, iz litega železa ali iz besemerskega jekla in iz brastovega lesa in sicer po novem načinu z blazinicami na perotih takó, da se zelo lahko zvoní in v zvoniku nič ne trese.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrib.

(1 Hl. = 1er/₁₀₀ vag. — 100 kilo = 1 cent in 78 ¹/₂ funta.

Mesta	Pšenica	Rž	Jecmen	Oves	Turšica	Proso	Ajda
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Maribor	9 10	6 50	5 40	3 70	5 40	5 20	5 30
Ptuj	9 10	6 90	5 —	3 60	5 20	5 20	5 20
Ormuž	7 32	6 17	5 70	2 92	4 80	7 80	4 88
Gradec	10 40	7 42	5 80	4 10	4 85	—	5 —
Celovec	10 12	8 48	6 28	3 38	5 92	4 46	5 92
Ljubljana	11 —	6 40	4 70	3 —	6 80	4 70	5 95
Varaždin	9 20	8 10	5 30	4 20	5 40	5 40	6 20
Zagreb	9 —	8 —	3 80	3 70	5 10	6 80	5 —
Dunaj	13 57	10 82	6 90	7 37	7 15	—	—
Pešt	12 82	9 60	7 90	7 60	6 —	5 —	—

Zahvala in priporočba.

Zahvaljujem se vsem, kateri so me dozdej z naročili podpirali, prav srčno, in priporočujem se jim, kakor tudi sploh p. n. občinstvu, posebno č. g. duhovnikom, uradnikom itd. v daljno naročbo.

Za bližajoči se poletni čas pripravil sem veliko izbiro novega blaga, katero je pri nizki ceni vendar trdno in lepo.

Prizadeval si bodem, vsakemu njegovo voljo po svoji najboljši moči izpolniti.

Naročila iz dežele izvršujem ravno tako vestno in pridem oddaljenim tudi na dom mere jemati.

Z velikim spoštovanjem

Franc Jesenko,

1—3 krojač v Mariboru, Pfarrhofgasse šte. 15.

3—3

NAZNANILO.

Trgovce

KAROL PETOVAR

v gosposki ulici v Mariboru

priporočuje svojo bogato in dobro prebrano zalogo klobukov za gospode, gospe in otroke. Klobuki so izvrstno izdelani in sicer po najnovejši šegi. Stari klobuki se sprejemajo v očedenje in popravo. Zunanjim naročilom se točno ustreza.